

Қазақстан Республикасының
ЮНЕСКО және ИСЕСКО
жөніндегі Ұлттық
комиссиясына,

Мен, Әзізбек Асқар, жазушымын, 1951 жылы
Шығыс Қазақстан облысы Қайыңқаратай ауданында,
Скрябина қыстағында қойшынның ойбасында
дүниеге келдім. Қазір Нұр-Сұлтан қаласында
Қонаев көшесі 35-ші, 22 пәйерге тұрамын,
зейкей демалысымыздамын.

Қонақасыр жайындағы алуан түрлі әңгімелерді,
аңыздарды мен бала жасынан есіміп өскен
адамның бірімін. Қырдағы малшылар да,
ойдағы жұмысшылар да, ауылдың ақсақал-
қарасақал үйрекдері де Қонақасыр хикаяларын
жатқа сотып айтып отырайын. Бұндай хикаялар
әңгіме айтушының сөзіне әр қоспа, өңес
бедемін өсіріп тастайтынын да байқаймынбыз.
Олар кейде әдебиет замандасының аңтаң көш-
тең, ақсау шікезіне Қонақасырға теңеп, зінсіз
қамжынта бұрып, астарлы зінге айнаудырып
жіберісепті. Сөзак ұқсасын — Қонақасыр
қазақ халқының ауыз әдебиетінің, ұлттық
фольклорының қайтамандас бір көбілкері екен.
Атқи, қазақтың мәдени мұрасының бөлікбес
бір бөлімсі, маңызды элементі екен.

Мен жазушы ретімде Қазақстанның көп
жерік аралапак адамның бірімін. Әсіресе, өзім
түсіп-өскен Кенгі Аймайдығы арты-бергі жатында
мен барматан, мен көрсекек жер кемге келм.
Осындай шырармашының сапарларда жайлау-
да отыртпак малшылармен, шыр шауып шомеле
үйіп жүрген жұмысшылармен, қаратайым

еңбек адамдарымен, сондай-ақ бұрыннан өзіне
таныс заманзас-ауылдасыармен жгі кездестім.
Олармен сұхбат құрдым, сөзге тарттым.
Қаламгер ретінде олардың мәңгі әңгімесіне
қулақ қойып жүргім. Бейнесі сөз, тың тексерулер
іздейсің, соларды жинап, қайып кітапшаға
жазып аласың. Сол әңгімелердің көбісінде
іш тартып, өзімсініп айтқан Қотанасөір
тураны хикаялар тынып жататын. Қазір де
ауында бара қалсаң оңдай әңгіме-әпсақаларға
қулақ құрышын қакып қайтасың. Өйткені
қазақ арасында еңбекісегек баладан, еңкейген
қартқа дейін Қотанасөір әңгімелерік білмейтін
адам жоқ. Қотанасөір халқымыздың ең
сүйікті кейіпкерінің біріне айналған. Ол жаңы
таза, көкімі кіршіксіз аңтап кейіпкер ретінде
біздің сақталуында берік орын алған.

Қотанасөір бізбен көршілес түрік халықтарының
да мақтанышы екеніне білеміз. Сондықтан
екі біздің ершақ мұрамы ретінде Адамзаттың
материалдық емес мәдени мұрасының
ЮНЕСКО аясындағы Репрезентативтік
тізіміне қосуды қуақа құптаймыз.

Зібек Асқар,
таушы,
Зейкейткер.

Қазақстан Республикасы,
Нұр-Сұлтан қаласы,
Қонаев көшесі 354-й,
22 пәтер.

Тел.: 8 701 521 7502

А. Асқар
17 наурыз 2020 жыл.

Unofficial translation

To: National Commission
of the Republic of Kazakhstan
for UNESCO and ISESCO

My name is Alibek Askar. I am a writer. Born in 1951 to the family of a shepherd in the village of Ekiasha of the Katon-Karagay district in the East Kazakhstan Province. Now I live in the city of Nur-Sultan, and I am now a retiree.

I am one of those who grew up on different tales and stories of Qojanasyr [the Kazakh version of Nasreddin Hodja's name]. Shepherds in mountains, workers in valleys, as well as aqsaqals [elders] of their villages, all recited the tales of Qojanasyr by heart. We also noticed that a narrator would sugarcoat these tales, spicing things up, thereby increasing his imagined authority. He could compare too a naive mind and open nature of his contemporary to Qojanasyr, turning everything into a harmless pun. I concluded that Qojanasyr is a brilliant hero of Kazakh oral literature and folklore. He is indeed an essential part of our cultural heritage.

As a writer, I traveled a lot around Kazakhstan. Especially in the region where I was born - the Altai Mountains, which I know backwards and forwards. On such sources-and-inspiration-seeking trips, I often met shepherds on jailaus (summer pastures), hay mowing workers, ordinary working people, as well as old acquaintances hailing from my own village, engaging them into conversations. As a writer, I paid attention to their meaningful speeches and their stories searching for different figures of speech and comparisons, and taking notes. You look for a creative narration or a fresh comparison, collect them and use them in writing your own books. Many of these stories were filled with intriguing tales about Qojanasyr interpreted by narrators in their own ways. Even now, coming to a village you can enjoy these tales and stories. Because Kazakhs, from a creeping child to a cranky old person, know the tales of Qojanasyr. He is one of the most beloved heroes of our people. A simple-hearted character with a pure soul and a healthy dose of naiveté occupies a special place in our minds.

We know that Qojanasyr is a hero in whom we share pride with our neighboring Turkic-speaking peoples. In this regard, I fully support the inscription of Qojanasyr's tales [as The Telling Tradition of Nasreddin Hodja/ Molla Nesreddin/ Apendi Anecdotes] to the UNESCO's Representative List of the Intangible Cultural Heritage of the Humanity as our common heritage with them.

Alibek Askar
Writer, pensioner

Nur-Sultan
35 Kunayev str, 22 apart.
Mobile: +7 701 521 75 02
17 March 2020
(signature)

Қазақстан Республикасының
ЮНЕСКО және УЕСЕСКО
істері жөніндегі
Ұлттық комиссияна

Мен, Қамзобекұлы Дихан, 1966 жылы
Түркістан облысы Түлкібас ауданы Келте-
машат ауылында туғанмын. Қазір Нұр-
Сұлтан қаласында тұрамын.

Қожанасор туралы әзіл әңгімелерді ұлттық,
түркілік, әлемдік фольклордың қайталанбас
үлгілері қатарына қосамын.

Менің мамандығым — филолог-әдебиет-
танушы. Жасымнан қазақ ертегілері мен
аңыз, әзіл әңгімелерін естіп өстім. Соның
ішінде ауыл қазағы үшін "Қожанасор сөзі",
бейнесі әрі тәрбие беретін, әрі танырлыққа
баулитын, әрі аңғалдың рәмізіндей ұғымдалатын.

"Мұндайда Қожекен болай деген екен",
"Қожанасор солай дег қатырғын..." деген
мәсәл, әзіл, күлдіргі әңгіме қазақ ұлттық
рухани өмірімен табиғи тоқайласып кеткен.

Тіпті қарапайым қазақ баласы Қожанасор-
ды аңызға айналған аңа-бабасының бірін
ретінде қаболдайды.

Өз басым осы ұлттың өкілі және
филолог ретінде ойымда жеткізгенде, сөз
сабақтастанымда Ыоханасурдың тіліне
тиек етемін. Бұдан шогзаттың қоролында:
қазақ дәуірін, әдебиеті мен өнерін
көкейінде тоқым өскен отандастарым,
қандастарым, бауырластарым үшін
Ыоханасур қалыптас бейнесіне, түсінісіне
айналған.

Кейін өзбек, қырғыз, қарақалпақ, башқұрт,
татар, ұйғыр, ноғай, кумық, түрік т.б.
атақты халықтармен араласқанымда,
олардың рухани танымынан да осы сипат-
тың аңғардым.

Сонымен, Ыоханасур әзіл әңгімелерінің
қазақ және басқа да түркі халықтарының
ортақ мұрасы ретінде Адамзаттың
материалдық емес мәдени мұрасының
ЮНЕСКО қалыптасуының паныма
Репрезентативтік тізіміне енуін қолау
қолдаймын.



Дикхан Байзабекұлы,
Қазақстан Республикасы Ұлттық
Ғылым академиясының академигі

Нұр-Сұлтан қаласы,
2020 жыл 18 наурыз

Unofficial translation

To: National Commission
of the Republic of Kazakhstan
for UNESCO and ISESCO

My name is Qamzabekuly Dikhan. I was born in 1966 in the village of Keltemashat of the Tulkibas district of the Turkestan Province. Currently I reside in the city of Nur-Sultan.

I believe the witty tales of Qojanasyr [the Kazakh version of Nasreddin Hodja's name] are among the most precious samples of the folklore of our nation and the Turkic-speaking peoples, as well as globally.

My occupation is an academician in the field of philology and literature studies. I grew up learning Kazakh fairy tales and folk stories, including the humorous ones. Among them, for a rural Kazakh the wisdom and character of Qojanasyr were viewed as both didactic and teaching the creativity, as well as a symbolic embodiment of human naiveté.

The fables, jokes, funny stories featuring examples like "In a situation like this Qojanasyr said the following..." or "Qojanasyr cracked a joke like this..." have become a natural part of the cultural reality of the Kazakhs, to an extent that an average Kazakh child might regard Qojanasyr as one of the ancestors of his own whose name turned into legend.

I myself, when formulating my thoughts and constructing my phrases, a representative of my nation and as a philologist too, mention Qojanasyr from time to time. The conclusion that I draw from this is that for my compatriots and kin who grew up surrounded by Kazakh traditions, literature and art, Qojanasyr has become a customary hero and a concept.

Later on, when interacting with representatives of Uzbek, Kyrgyz, Karakalpak, Bashkir, Tatar, Uyghur, Nogai, Kumyk, Turkish and other fraternal peoples, I noticed the same feature in their cultural conceptions too.

With all this, I fully support inscription of the humorous tales of Qojanasyr, a shared treasure of the Kazakh and other Turkic-speaking peoples, to the Intangible Cultural Heritage's Representative List of the Humanity developed by UNESCO.

Nur-Sultan
18 March 2020
(signature)

Unofficial translation

To: National Commission
of the Republic of Kazakhstan
for UNESCO and ISESCO

I am Abishev Khabylsayat. I was born in 1957 in the Qaraghandy province [of Kazakhstan]. These days I am a resident of the city of Nur-Sultan.

I count the humorous stories of Qojanasyr [the Kazakh version of Nasreddin Hodja's name] as a major element of the cultural heritage of the Kazakh nation.

I am a lawyer and a historian. It is quite a common knowledge in our end of the world that witty words and aphorisms of Qojanasyr are a legacy uniting the Kazakhs and other Turkic-speaking communities. In fact, they are an indispensable part of our vision of the universe that continues throughout centuries.

I learnt the tales of Qojanasyr since the youngest age from my kin and neighbors. The famous Russian ethnographer Grigory Potanin who visited my native area of Qarqaraly district around the river of Toqyrau in 1913 studied the stories about Qojanasyr, fairy tales, sites related to local mythology and published a book on that. My ancestors were among his sources.

The wits of Qojanasyr with short and persuasive didactics characteristic of Sufism have developed into a tool for easily solving the complicated, philosophical problems in religious and ethnic-cultural existence of our people. In contemporary oral communications, the personages to whom references are made most often are Abai [Qunanbaiuly – a prominent Kazakh poet whose 150th anniversary was included into the list of anniversaries with which UNESCO was associated in 1995] and Qojanasyr.

Therefore, I fully support the initiative to add the humorous tales of Qojanasyr, a shared treasure of the Kazakh and other neighboring peoples, to the Intangible Cultural Heritage's Representative List of the Humanity compiled by UNESCO.

Nur-Sultan
18 March 2020
(signature)

Қазақстан Республикасының
ҰНЕСКО және ЮНЕСКО істері
мониторинг Комитетінің

Мен, Әлімжанов Нұржан Байғазиевич, 1984 жылы
29 сәуірде Алматы облысында дүниеге келдім. Үш
жылдан бері Ақмола облысы Бұтпан сал
ауданында ер жетпеген Бұтпан тауда Нұр - Сұлтан
қаласында тұрамын.

Бүгін заманымда Ғошанасардың үш әңгімесі
кеңінен танылған. Ол бүгін заманымда берік орын
алған. Ғошанасар әңгімесінің қазақ халқының
мәдени мұрасының маңызын әлемге үлгі ретінде
қарастыруға болады.

Өнер адамшымын. Актер, жазушы, композитор, тележур-
налист ретінде танылғаным. Мениң жем - Байғазиев
Әлімжанов қазақтың танылған қаламгері Атақты
айтқан ақын. Бүгінгі заман "Менің" жазушының түпте
түптен берген танылған орында. Ғошанасардың
әңгімесінің мен әңгіме, таң кезінде әңгіменің жанымен
көп естіп өттім. Мектепте, жоғары оқу орнындағы
жігіттерім, аға Бүтпан өңірінде ол әңгімесінің жаны-
танылған рақаттың айтатын. Әр естіген сөзім
жанымен оқырған бағатын. Бүгін де солай.

Ғошанасардың қуаңшығы, жігіз бағатын, астарымен
өзінің тек күйінің баға байлағы, өзінің бағатын да
Бүгінгі таңда өзінің арақатынын ортада олардың
арасын сәттерде, мектеп, жоғары - жоғарымен
дәстүрмен бағатын әңгімеде келісе жолда айтатын
тілде сөздерде айтқан тұрамын. Бүгін қазақ ойын-
төйдің өзінің таңға көрініс халық. Төлі жүргізетін
адамдардың бүгін алаба деп атайды. Мениң алабаңың
өзінің де бар. Алабаңың осы кезінде Ғошанасардың әңгіме-
лері жұрттың ішек-сілеңіне қатырамын таныл
көрініс. Ғошанасар образы әңгіме әлемінің әңгіме
бір үлгі болып табылады және оның сәттері

ұрпақтар сабақтастығына жетіңіз жер етеді де
санасымыз Оны әзімдері қартаңдарымыз, өзбектердің
түріктердің, өзбектер бұрын атамыздарымыз
бәріміз де өте қадірлі екеніне тәсілі рет сұз бағам.
мы.

Қожақасардың әзім әзімдеріміз қазақ және оңи де
қорымыз қайыңтардың ортаң мұрасы, ортаң мұрасы-
мыз ретінде Адамзаттың мәтіндеріміз еңсе
мәдени мұрасымыз ЖҰНЕСКО қайыңтарымыз
Репрезентативті мәдениетіміз қорымыз барымыз
қорымыз.

Нұрсан Әлімжанов
Қазақстан Республикасы
Парламенті Мәжілісінің
депутаты

Қазақстан Республикасы
Тұр-Сүйтін қаласы,
2020 жылғы 18 наурыз



Unofficial translation

To: National Commission
of the Republic of Kazakhstan
for UNESCO and ISESCO

My name is Nurlan Alimzhanov. I was born on 29 April 1984 in the Almaty province. Since I was three, I grew up in the Akmola region, Birzhan sal district. Now I live in the city of Nur-Sultan.

The anecdotes of Nasreddin Hodja are widely known among my compatriots. He has a tenacious hold on the minds of our people. The tales of Qojanasyr [Kazakh version of Nasreddin Hodja's name] can be considered an important element of the cultural heritage of the Kazakh people.

I am an artist, known as an actor, singer, composer and TV host. My father Bayangali Alimzhanov is a famous Kazakh writer and poet of aitys [traditional performing art centered on improvised oral poetry spoken or sung to the accompaniment of traditional musical instruments – dombra or komuz – inscribed in 2015 to the UNESCO Representative List of the Intangible Cultural Heritage of the Humanity as a joint nomination by Kazakhstan and Kyrgyzstan]. He perfectly performs whole chapters of the Kyrgyz “Manas” epic [inscribed in 2013 to the UNESCO Representative List of the Intangible Cultural Heritage of the Humanity in line with proposal of Kyrgyzstan]. I was raised on the tales of Qojanasyr, which my father told me from an early age. My school, university friends and the older generation recited these tales with pleasure. Every time when we listened, we were impressed, and still are. The ridicule, harmless humor and intricate jokes of Qojanasyr will not only make you laugh, but also make you think. I use his jokes in conversations with friends or in toasts during commemorative events. Kazakh people especially love feasts. The person who leads the wedding is called asaba [similar to Georgian art of tamada]. Moreover, when I was an asaba and used Qojanasyr's anecdotes people cannot stop laughing. I believe that the image of Qojanasyr is an excellent example of oral literature, and its preservation ensures the continuity of generations. His anecdotes are appreciated and loved by Kyrgyz, Uzbeks, Turks and all our brotherly peoples.

I strongly support the inscription of Qojanasyr's tales [as The Telling Tradition of Nasreddin Hodja/ Molla Nesreddin/ Apendi Anecdotes] to the UNESCO's Representative List of the Intangible Cultural Heritage of the Humanity as a common heritage of Kazakhs and other neighboring peoples.

Nurlan Alimzhanov
Deputy Mazhilis of the Parliament
of the Republic of Kazakhstan

Nur-Sultan
18 March 2020
(signature)



050010, Алматы қ., Шевченко көшесі, 28
Тел./факс: +7(727) 261-67-19, 261-01-33
E-mail: kazhistory@bk.ru, web-сайт: www.iie.kz

050010, г. Алматы, ул. Шевченко, 28
Тел./факс: +7(727) 261-67-19, 261-01-33
E-mail: kazhistory@bk.ru, web-сайт: www.iie.kz

16.03.2020 № 204
(мерзімі / дата) (индекс)
N18-21637 от 13.03.2020г.
(ссылка на номер и дату вх. документа)

Қазақстан Республикасының
ЮНЕСКО және ИСЕСКО
істері жөніндегі
Ұлттық Комиссиясының
бас хатшысы А.Дүтбаеваға

Ұсыныс хат

Қожанасыр/Әпенді – қазақ әдебиетіндегі – фольклорлық, әрі тарихи кейіпкерлердің сипаттамаларын бойына жинаған жинақтық бейне. Қожанасыр қазақ фольклорында аңқаулық пен арамдықты, сарандық пен қатыгездікті, әділетсіздікті әшкерелеуші халық өкілі болып суреттеледі. Қожанасыр туралы әңгімелердің сюжеттері әдетте бір ғана (кейде екі, үш) қысқа, тұжырымды, оқиғалық логика қағидасында біріккен эпизоттардан құралған.

Қожанасыр туралы әңгімелер қазақта ғана емес, бүкіл Орта, Кіші және Алдыңғы Азия, Арабия, Греция, Румыния, Сербия, Еділ бойы, Түстік Кавказ халықтары фольклорында: Молла Насреддин, Қожа Насреддин, Насреддин Әпенді деген есімдермен орта ғасырлық кезеңнен бастау алып, кең тараған.

Ш.Ш. Уәлиханов атындағы Тарих және этнология институты Қожанасыр/Әпенді есімін Білім, Ғылым және Мәдениет жөніндегі Біріккен Ұлттар Ұйымының материалдық емес мәдени мұра тізіміне енгізуді ұсынады.

Құрметпен,
Институт директоры

Қабылдинов З.Е.

Орындаған:
Шашаев Ә.К.
261-16-35

Unofficial translation

Ref. no 203 from 13.03.2020

Chokan Valikhanov Institute of History and Ethnology
Ministry of Education and Science of the Republic of Kazakhstan

Attn: Ms A. Dutbayeva,
Secretary General,
National Commission of the Republic of Kazakhstan for UNESCO and ICESCO

Letter of Consent

Qojanasyr/Apendi is a generalized character in the Kazakh folklore and history. In oral expressions. Qojanasyr acts as the people's envoy who claims exposing naivety and dishonesty, greed, cruelty and injustice. The stories about Qojanasyr include single plots (usually not more than two or three) which serve as the short logical episodes for expertise dissemination or training. Stories about Qojanasyr exist in the folklore of not only the Kazakhs, but also other peoples of Central and Western Asia, Arabic countries, Greece, Romania, Serbia, across the Volga River and the Caucasus. The stories about Nasreddin Mullah, Hodja Nasredin, Nasredin Efendi have been widespread in the folklore of these peoples since the Middle Ages.

The Chokan Valikhanov Institute of History and Ethnology would like to support the nomination of the heritage of Qojanasyr into the Representative List of the Intangible National Heritage of UNESCO.

With regards,

Prof. Z. Kabyldinov,
Director



050000, Алматы қаласы, Абылай хан даңғылы, 105
Телефондар: +7 (727) 261-62-95, 261-12-72,
261-67-22, 261-59-40, факс: +7 (727) 261-62-13
E-mail: jazushylar_odagy@mail.ru, zhazushylar_kz@itte.kz

050000, г. Алматы, пр-т Абылай хана, 105
Телефоны: +7 (727) 261-62-95, 261-12-72,
261-67-22, 261-59-40, факс: +7 (727) 261-62-13
E-mail: jazushylar_odagy@mail.ru, zhazushylar_kz@itte.kz

«16» наурыз 2020 ж. № 160

**Қазақстан Республикасының
ЮНЕСКО және ИСЕСКО
істері жөніндегі
Ұлттық комиссиясының
Бас хатшысы А.Дұтбаеваға**

Ұсыныс хат

Қожа Насреддин (Қожанасыр/Әпенді) – бүкіл түркі жұртына, оның ішінде қазақ халқына ортақ, аңызға айналған ұлы тұлға. Ол әжуа сөздері мен қағытпа қалжындары арқылы өзі өмір сүрген орта мен қоғамның жағымсыз тұстарын, өткір мәселелерін сынап, қарапайым халықтың мұң-мұқтажын әзіл арқылы жеткізген, сол арқылы қалың бұқараның сүйіспеншілігіне бөленіп, күллі Орта Азияға кеңінен танылған тарихи тұлға.

Қожанасырдың тұлғалық бейнесі қазақ қаламгерлерінің де шығармашылығына арқау болды. Атап айтсақ, сатирик Сайымжан Еркебаевтың «Менің Қожанасырым келді де» деп аталатын сықақ кітабы шыққан. Көрнекті жазушы, драматург Тынымбай Нұрмағамбетовтың «Қожанасыр тірі екен...» атты комедиясы Оразхан Кенебаев режиссурасымен М.Әуезов атындағы Қазақ мемлекеттік академиялық драма театрында аншлаппен сахналанып келеді. Қожанасыр туралы әзіл әңгімелер «Бабалар сөзі» атты қазақтың 100 томдық таңдамалы фольклор жинағына енген. «Қазақ әдебиеті» газетінде ұзақ жылдар бойы «Қожанасыр қоржыны» атты сатиралық рубрика болған.

Сондай-ақ, Қазақстан Республикасының Ұлттық банкі 2015 жылдың 25 желтоқсанында Қожанасырдың құрметіне 500 теңгелік күміс ескерткіш монетасын шығарған. Қазақстанның Алматы, Өскемен сынды бірнеше қаласында есек мінген ескерткіштері бар.

Қазақстан Жазушылар одағы Басқармасының хатшылығы, Қожа Насреддин сынды тарихи тұлғаның түркі руханиятындағы маңызды рөлін ескере отырып, оның есімін Білім, ғылым және мәдениет жөніндегі Біріккен Ұлттар Ұйымының материалдық емес мәдени мұра тізіміне енгізуді ұсынады.

Құрметпен,



Ұлықбек Есдәулет
Қазақстан Жазушылар одағы
Басқармасының Төрағасы

Орындаған: Г.С. Әуезов
Байланыс тел.: +77002379896

Unofficial translation

Ref. no 150 from 16.03.2020

Union of Writers of Kazakhstan
National Public Foundation

Attn: Ms A. Dutbayeva,
Secretary General,
National Commission of the Republic of Kazakhstan for UNESCO and ICESCO

Letter of Consent

Hodja Nasreddin (Qojanasyr / Apendi) is the legendary personality whose legacy became common for all the Turkic-speaking peoples, including the Kazakhs. By means of a joke, he provided prompt and sharp reaction to the various aspects of life of society, and he made rapid response to the requests and needs of the common and poor people. Therefore, he earned people's love, and his widely known jokes became the solid part of the history of Central Asia.

The image of the gawk is widely used in Kazakh literary works. For example, it makes a basis of the satirical book "My Qojanasyr and myself" by Sayymzhan Erkebayev. The comedy "Qojanasyr is still alive" after the prominent writer and the playwright Tynymbaya Nurmagambetov and the producer Orazkhan Kenebayev is on regular successful performance with the Auezov Kazakh Academic Drama theatre. Jokes after Qojanasyr have been included into the selected stories "Babalar Sozi" (Words from Forefathers) in the 100-volume edition of Kazakh folklore. The nationwide newspaper "Qazaq adabiyeti" (Kazakh Literature) has the special satirical column Qojanasyr qorjyny (From Khodzha Nasreddin's swag). On the 25 December 2015 the National Bank of Kazakhstan issued the commemorative silver coin about Qojanasyr, and there are several monuments at the cities of Kazakhstan.

Taking into consideration the important meaning and role of Khodzha Nasreddin, the Union of Writers of Kazakhstan would like to request the National Commission of the Republic of Kazakhstan for UNESCO and ICESCO to support the given nomination to the UNESCO Representative List of the Intangible National Heritage.

With regards,

Ulykbeq Esdaulet,
President of the Board
Union of Writers of Kazakhstan